

Ung Sorø – teatertalenter 2019

Manus til 'Sidste skoledag'

Udviklet og improviseret frem onsdagsaftner og lørdag-formiddage i perioden 25. sept. - 16. nov. 2019 på Holbergskolen, Dianalund.

Af Niels Vandrefalk, Holberg Teatret -
i samarbejde med holdet og praktikant Emma Lund Andreassen

Premiere på Holbergskolen lørdag d. 16. nov. kl. 12.30.

ROLLELISTE:

Laila:

- Nørden Karl (paryk, maske og briller)

Alberte:

- General Fox (rævehjelmen)
  - o En drillepind
  - o En pestilens

Betricia:

- Anna, en typisk pige fra udlandet (paryk)
- Jensen, en trist mand der drikker hver aften og har kroniske tømmermænd. (maske)
- Bondepigen (maske og paryk)

Asta:

- Bent, en tømrer og murer på samme tid (maske)
- Dufy, en vanvittig fyr på 23 der stadig bor hjemme hos sin mor (paryk og maske)
- Gunnar, en bankmand der har rigtig mange katte (paryk)

Victoria:

- Fru Sanne (maske)
- Gurli, en kvinde der godt kan lide at gå i byen, men har to personligheder – kedelig og fræk (paryk og maske)
- Yvonne, en regelrytter (paryk)

Mie:

- Dolly, en meget fin dame der går meget op i negle og hår. (paryk og maske)

Anslag:

Pigerne har deres plastiksække med kostumer, paraplyer og masker over skulderen.

De går ind i cirklen omkranset af gymnastiksalsskamlere, mens de går rundt og synger feriesangen til 'Sidste skoledag'.

Som samtidig spiller på deres I-phones fra YouTube.

De lader som om de skyder med vandpistol og kaster karameller ud til publikum, der sidder udenom cirklen.

Når de har sat sig ned, begynder de at rode i deres poser og finder først deres masker frem.

De kigger på den prøver at tage den på og lægger den væk, undtagen Alberte som tager sin på og et tørklæde for munden.

De finder bagefter parykkerne, prøver dem og lægger dem væk

Til sidst finder de deres kostumer frem og prøver tingene og ender med at stå i deres fulde kostume.

Parykker og masker kommer på i løbet af spillet.

Alle kommer skiftevis frem og viser deres kostume frem.

Først engang uden paraply og en gang med paraply.

Betricias scene:

Betricia sætter sig ud på gulvet og kigger ud på publikum.

Betricia: "Når det handler om at give, er der nogle der allerede stopper ved ingenting"

Alle kigger ud på publikum. Publikum siger ikke noget, så Betricia vender sig om og kigger på den anden side af publikum og gentager

Betricia: "Når det handler om at give, er der nogle der allerede stopper ved ingenting"

Alberte kommer med en pude til Betricia, lægger hende ned og synger en vuggevise. De andre begynder at synge med. Alberte slutter af ved at kysse Betricia på panden og går.

Betricia sætter sig op

Betricia: "Når det handler om at give, er der nogle der allerede stopper ved ingenting"

Mie sætter sig ved siden af Betricia

Mie: "Er du okay?"

Betricia indser at hun har opført sig dårligt, og giver hende et kram og Mie går

Betricia: "Når det handler om at give, er der nogle der allerede stopper ved ingenting"

Laila giver hende en trøje der varmer hende og går.

Betricia: "Når det handler om at give, er der nogle der allerede stopper ved ingenting" (sagt taknemmeligt)

Asta sætter sig på hug og kærtegner hendes ansigt og går.

Betricia rejser sig op og kigger ud på publikum (Alle kigger på publikum)

Betricia: ”Når det handler om at give, er der nogle der allerede stopper ved ingenting” (Drejer med uret)

Publikum reagerer ikke, Betricia gentager.

Betricia: ”Når det handler om at give, er der nogle der allerede stopper ved ingenting” (drejer mod uret)

Betricia lægger sig ned igen.

Alberte lister ind og snupper alle hendes ting, narrer hende ved at give det tilbage men snyder hende.

Betricia: ”Når det handler om at give, er der nogle der allerede stopper ved ingenting”

Victoria sætter sig på hug med siden af Betricia.

Victoria: ”Det er rigtigt”

Victoria rækker hånden ud til Betricia og hjælper hende på plads. Når Betricia er på plads viser Victoria, at hun er Super-Karla. Og de alle afslutter med Super-Karla armen

---

Mies scene:

Mie går med urets retning rundt

Mie: ”Ude i det fjerne blinker der en stjerne, den blinker til dig som et minde og om mig”

Alle bortset fra Betricia vender sig om fordi de ikke gider høre på hende og Mie går den modsatte vej rundt. Betricia ser de andre vender siger om og gør tøvende det samme.

Mie: ”Ude i det fjerne blinker der en stjerne, den blinker til dig som et minde og om mig”

Ingen reagerer, så Mie går over til Alberte, Mie er forvirret over rævemasken, piller ved den og råber det ind i hendes øre

Mie: ”Ude i det fjerne blinker der en stjerne, den blinker til dig som et minde og om mig”

Alberte vender sig om.

Alberte: ”Hvad hvis vi alle er døde?”

Mie: ”Så blinker den stadig”

Laila vender sig om.

Laila: ”Hvad hvis man er blind?”

Mie sukker af Lailas dumme kommentar og går videre.
Laila går efter hende og udtrykker gestisk, at hun synes hun er åndsvag.

Asta vender sig om.

Asta: "Hvad hvis man er indenfor?"

Mie: "Så kigger man ud"

Betricia vender sig om.

Betricia: "Hvad hvis man har hold i nakken?"

Mie: "Så kigger man med en stjerneikkert"

Victoria vender sig om.

Victoria: "Der er så mange stjerner, hvordan ved man hvad for en det er?"

Mie: "Den, der blinker mest"

Mie sætter sig på plads.

Victorias scene:

Victoria går rundt i cirklen.

Victoria: "Hjerternes dag er en bog, der hjælper børn med at falde i søvn og komme ind i sig selv"

De andre begynder at synge Mester Jakob drillende og i kanon. Victoria improviserer med dele fra hendes tekst, idet hun begynder at danse til deres sang. Når sangen begynder at falde hen, følger Victoria med ned og sætter sig.

Astas scene:

Asta rejser sig. (hvis skamlen larmer vender Asta sig om og tysser på den)

Hun er i tvivl om, hvilken maske hun skal have på.

Asta går ind i cirklen, indser at hun har den forkerte maske på og tager den sorte maske af og kaster den tilbage til hendes plads.

Asta står midt i cirklen og kigger på sin maske.

Asta: "Lykken er at se hvordan du løber, hopper og danser. Lykken er at se på dig, livet er en leg"

Asta står og fumler med sin maske og kan ikke finde ud af, hvordan hun skal bruge den.
De andre begynder at undre sig og rykke tættere på. De sætter sig ned igen.

Betricia tager parykken på, kommer ind viser Asta hvordan hun skal bruge masken, mens hun går rundt om hende.

Betricia: "Say something, I'm giving up on you
I'm sorry that I couldn't get to you
Anywhere, I would've followed you"

Betricia giver Asta masken tilbage.

Asta: "Lykken er at se hvordan du løber, hopper og danser. Lykken er at se på dig, livet er en leg" (undersøger maskens muligheder)

Laila kommer ind og tager masken på. Laila vender sig om og begynder at græde. Asta kigger forvirret til hende og prøver at trøste hende. Laila bliver forskrækket og bliver hysterisk. Laila giver masken tilbage og rækker tunge til Asta.

Asta: "Lykken er at se hvordan du løber, hopper og danser." (holder masken som Shakespeares kranie, drejer rundt og undersøger maskens muligheder)

Asta begynder at lege baby med masken.

Asta: "Lykken er at se på dig, livet er en leg"

Asta kysser masken og virker forelsket i den.

Victoria giver Asta masken på. Victoria har allerede paryk på. De kigger på hinanden og bytter rundt, så Victoria har masken på og Asta har parykken på. Taler med gamle menneskers stemmer.

Asta: "Hvad er du så for en?"

Victoria: "Jamen jeg er en gammel mand"

Asta: "Nå."

Victoria: "Hvad er du så for en?"

Asta: "Jeg er sådan en..." (banker hænderne sammen)

Victoria: "En hvad?"

Asta: "En..." (banker hænderne sammen)

Victoria: "Nå, en idiot?"

Asta skubber til masken.

Asta og Victoria bytter tilbage. Victoria har parykken og Asta har masken. Taler normalt

Victoria: "Hvad er du så for en?"

Asta: "Jamen jeg er en gammel mand"

Victoria: ”Nå.”

Asta: ”Hvad er du så for en?”

Victoria: ”Jeg er sådan en... ” (banker hænderne sammen)

Asta: ”En hvad?”

Victoria: ”En...” (banker hænderne sammen)

Asta: ”Nå, en idiot?”

Victoria sætter sig ned.

Asta: ”Lykken er at se hvordan du løber, hopper og danser. Lykken er at se på dig, livet er en leg”

Alberte sniger sig ind og tager masken fra Asta og holder den foran ansigtet. Alberte driller Asta ved at skræmme hende, holde masken fra hende og løber rundt om hende. Alberte smasker masken i hovedet på Asta og går

Asta tager masken på og falder til ro. Asta begynder at smukkesere sig foran et imaginært spejl, mens hun drejer rundt. Asta finder sin indre Donna, nejer rundt til de andre og går tilbage

---

Lailas scene:

Laila sidder med indstillingen, at nu skal hun ind og fortælle de andre noget.

Laila: ”Hvis du går igennem mørke så bliv ved med at gå, der er lys forude” (sagt som en frihedskæmper)

Laila indser hun har sagt noget begavet og får lyst til at gentage det

Laila: ”Hvis du går igennem mørke så bliv ved med at gå, der er lys forude” (sagt med endnu mere overbevisning)

Alberte klapper. Laila gentager.

Laila: ”Hvis du går igennem mørke så bliv ved med at gå, der er lys forude”

De begynder allat klappe.

Laila: ”Hvis du går igennem mørke så bliv ved med at gå, der er lys forude”

De andre rykkere tæt på mens de diskuterer med Laila. En diskussion , der kører løs som en impro, hvor alle deltager ivrigt.

Til slut siger Alberte

Alberte: ”Hvad hvis man dør?”

Laila: ” If you go to heaven, you go to the light!” (råber)

Albertes scene:

Alberte bliver siddende og finder sin indre Loke. De andre kigger på hende forvirret

Alberte går ind i cirklen og viser sig frem.

Alberte går hen til Laila.

Alberte: ”Jeg er ikke skør, jeg er bare speciel”

De to fronter hinanden. Bryst mod bryst, som en hanekamp.

Laila slutter af med at vende røven og løfte op i jakken

Alberte går hen til Betricia.

Alberte: ”Jeg er ikke skør, jeg er bare speciel”

Betricia udfordrer Alberte i skørhed

Betricia vender ryggen til og gemmer sig bag paraplyen. Alberte prøver at få hendes opmærksomhed

Betricia vender sig pludseligt om og slynger paraplyen i hovedet på Alberte. Alberte og Betricia retter på paraplyen. Betricia lukker paraplyen og Alberte snuser til den og synes den lugter dårligt.

Alberte går over til Asta.

Alberte: ”Jeg er ikke skør, jeg er bare speciel”

Asta tager masken på bag på hovedet. Asta og Alberte kommer op og toppes. Asta vender sig pludseligt om og viser masken, Alberte låser helt og Asta sætter sig.

Alberte går hen til Mie.

Alberte: ”Jeg er ikke skør, jeg er bare speciel”

Mie: ”Du skør!”

Mie og Alberte diskuterer videre. Mie giver op og kommer ned på alle fire bag Alberte. Kravler som en hest rundt, mens de andre siger hestelyde.

Alberte kigger forvirret på hende og går rundt om hende. Alberte lægger op til at sparke hende i numsen, men sætter sig på hende

Alberte: ”Du skør”

Mie: ”Skør selv”

Victoria stiller sig op på skamlen.

Victoria: ”Jeg er skør” (med den ene arm oppe)

Victoria: ”Jeg er skør” (med den anden arm oppe)

Alberte og Mie kigger på hinanden og tilbage på Victoria

Alberte og Mie: ”Du er ikke skør, det er vi”

Victoria står og kigger ned på dem. Alberte rejser sig op og sætter sig foran Victoria.

Alberte: ”okay... Jeg er en mus” (mens hun tager rævehatten sammen)

Victoria: ”Jeg er en kæmpe!” bøjer arme

SLUTSCENE:

- Alle finder paraplyen frem
- Laila stiller sig på skamlen med verdenskortparaplyen i vejret og siger “nu erobrer vi jorden”, ”nu går vi ud i verden...”
- De andre jubler
- Laila går ind i midten og fortæller om hvad der venter ude i verdens forskellige lande ved at pege på steder på kortet. Impro.
- Alle går ind til hende og snurrer med paraplyen i gulvet.
- Laila siger “nu flyver vi!” står i midten, løfter den op, snurrer den rundt. De andre gør ligeledes.
- De andre tager paraplyen vandret ud fra kroppen, snurrer den rundt, løfter over hovedet mens de ligeledes snurrer paraplyen over hovedet
- De vender sig mod publikum, slår paraplyen sammen og bukker til publikum.

Emma og Niels

14. nov. 2019